

figten med Bestemmelsen i det ny foreslaede Bogstav b til § 1. I Bogstav o er der foretaget enkelte Rettelser, som jeg ikke her nærmere skal opholde mig ved, men kun gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at dette Lit. o til § 1 gaar ud paa at affasse den hidtidige Tillægsligning i Kommunerne. Vi vide jo, at i Købstæder og paa Landet har man hidtil haft Udgang til for et halvt Aar fra 1ste Juli i hvert Skatteaar at lægge en Tillægsligning for dem, der komme til i Skatteaarets Løb. Dette er nu blevet ændret saaledes, at en saadan Tillægsligning kan foretages for hver enkelt tilflyttet og fra det Tidspunkt, da han tilflyttede Kommunen. Man undgaar altsaa derved, at der kan finde et Ophold Sted af tilflyttede til Kommunen, der faktisk bliver skattefrit, fordi Skatten skal beregnes fra Begyndelsen af et Halvaar. Jeg skal føje til, at deraf følger, at Tillægsligningen ikke kan blive Genstand for offentlig Fremlæggelse, thi alle disse enkelte Skatteanættelser for alle tilflyttede ville kun blive at meddele den paagældende skattepligtige, for at han selv kan klage, om han finder det fornødent. Altsaa offentlig Fremlæggelse vil ikke finde Sted, men det spiller for saa vidt heller ikke nogen videre Rolle, thi allerede fra næste Skatteaars Begyndelse vil vedkommende være opført paa den almindelige Ligning, og have andre da noget at klage over, vil der jo være Anledning til at fremkomme med saadanne Klager. De øvrige Ændringsforslag til § 1 skal jeg her forbigaa.

Hovedpunktet, for saa vidt der bliver Tale om Lovforslagets Gennemførelse eller ej, ligger vistnok i § 2, som jo i Regeringsforslaget gaar ud paa at hjemle Indførelsen af Skattevedtægter for de enkelte Landsognskommuner. Jeg skal erindre om, at vi i Fjor her i Tinget vedtog Loven uden nogen saadan Bestemmelse og altsaa lod det blive ved den nuværende Ordning, hvorefter det jo er en fri Sag, om Landkommunerne ville benytte en Skattevedtægt eller ej. Særlig har jeg altid været en varm Tilhænger af den nuværende Ordning, uden at jeg derfor paa nogen Maade skal mistende de Vanskeligheder og Fejl, der kunne læbe derved, men jeg har været en Tilhænger af denne Ordning i en særlig Grad, netop fordi jeg, fremfor noget andet, lægger Vægt paa Bevareningen af den gamle Formue- og Lejlighedsstat. Jeg havde i høj Grad frygtet for, at enhver Kommen ind paa Vedtægtbestemmelser vilde kunne føre til det samme, som man har set i en lang Periode i Købstæderne, at man lidt efter lidt er gledet

hørt fra dette gamle Grundlag for den kommunale Beskatning. Nu er der imidlertid en Støtte for at gaa ind paa Ændringer i den her antydede Retning deri, at man ogsaa har set, at man i Købstæderne er bleven opmærksom paa, at man havde været ude paa et Afvigelsespør og er kommen til at sjerne sig mere, end man skulde, fra Formuefattens Principper. De Ændringsforslag, der ere stillede til denne Paragraf, have, efter min Mening, alle den Fejl tilfælles, at de mere, end jeg tror, er rigtigt, give en Anvisning paa at komme ind paa en Indkomststat. Jeg erkender, at det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), mindst lider af denne Fejl, men ikke desto mindre er hans Forslag dog ogsaa delvis baseret paa en Indkomstberegning. Jeg tror, at den gamle Formuestat hviler paa meget sunde Principper, der nødigt bør fraviges, navnlig fordi jeg læser dem efter Ordet Formues gamle Betydning. De vide alle sammen, at der i Kampvejserne tales om „ham, der hug af al Formue“, det vil sige af al sin Evne. Altsaa Ordet „Formue“ betyder i Virkeligheden Evne, hvad man formaar, og derfor er Begrebet Formuestat i den kommunale Beskatning den Skattebasis, der mere end noget andet henviser til at beskaffe Skatteevnen, og der kan jo fornuftigvis ikke være delte Meninger om, at ogsaa i den Forstand, som Ordet Formue efterhaanden er gaaet over i det daglige Sprog, har det fremdeles bevaret den Egenskab fortrinnsvis at repræsentere Skatteevnen. Den tilfældige Indtægt i Aarets Løb udtrykker jo ikke nær saa godt Evnen til at yde Stat til det offentlige, som denne har fundet sit Udtryk i Formue. Jeg er derfor meget betænkelig ved ethvert Forslag, som tydelig viser bort fra dette Spør. Regeringsforslaget har foreslaet en Ordning af Skattevedtægterne, som var lagt i Amtsraadet's Haand med endelig Afgørelse af Ministeriet. Det forudsætter, antager jeg, Dunstet om at tilvejebringe ligegyldende Skattevedtægter, eller i alt Fald saa ensartede Skattevedtægter som muligt for alle Landkommuner. Jeg tror ikke, at dette Hensyn egentlig bør stilles i første Række. Dette kan ganske vist have en overordentlig stor statistisk Interesse at have Skatterne Landet over behandlede efter de samme Systemer; Sammenligninger og Sammenstillinger kunne finde Sted med langt større Lethed; men uden at mistende Statistikkens Vægt tror jeg dog, at den fornuftigst mulige Ordning af den kommunale Beskatning staar i første Række, og at det maa være det væsentligste Hensyn